

Olavi Uusivirta, Tuu mun vaimoksein

Sun silms aina m muistan,
niin yltin murheen puistan.
Kun illoin panen maate
on mielessni aate:
Min sulle kihlat ostan
sinut viel m sylliin nostan
Kun rakas niin olet sin mulle.
Min sulle haastelen:
Tuu mun vaimoksein.
Mkin paikan m mettn raivaan
alle kaartuvan korkean taivaan,
viereen veen, joka venhett kantaa
jonka aurinko kuultaa rantaa.
Koivun kaajan laijasta lehdon.
Siit teen min kiikkuvan kehdon.
Siin lasta kun liekuttaapi,
unen saapi pikkuinen.
Tuu mun vaimoksein.
Olen min sua kattellut, niin
kirkkotiet kun astellut oot yksins, allapin.
Sinut sulkenut siunauksiin,
ett Luojamme varjelis sun elms etteenpin.
En m voi sulle onnea taata.
Enk paljon luvata saata.
En voi kotia m kultaa kantaa,
mutta parhaani koitan antaa.
Kun m nn miten liinasi liehuu,
minun rinnassa rakkaus riehuu.
Sua ootan ja melkeinp palvon
yni valvon aatellen:
Tuu mun vaimoksein. (4x)